

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Lenky Krupičkové a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Svaz vodovodů a kanalizací JIHLAVSKO**, se sídlem Žižkova 93, Jihlava, zastoupený JUDr. Oldřichem Chudobou, advokátem se sídlem Při trati 1084/12, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: městys Luka nad Jihlavou, se sídlem 1. Máje 76, Luka nad Jihlavou, zastoupená JUDr. Boženou Zmátlovou, advokátkou se sídlem Dvořákova 1927/5, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2022, č. j. 31 A 12/2021-123,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Osoba zúčastněná na řízení byla členem žalobce jakožto dobrovolného svazku obcí. Ke dni 1. 1. 2015 své členství ukončila. Mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení vznikl poté spor o vrácení vodohospodářského majetku vneseného osobou zúčastněnou na řízení do žalobce, resp. o finanční vyrovnání. V nynějším sporu se osoba zúčastněná na řízení domáhala alikvótní části nájemného inkasovaného žalobcem v souvislosti s nájmem nevráceného majetku. Dne 4. 12. 2020 vydal žalovaný v tomto sporu rozhodnutí č. j. KUJI 114435/2020 a č. j. KUJI 114436/2020. Rozhodnutím č. j. KUJI 114436/2020 uložil žalobci povinnost zaplatit osobě zúčastněné na řízení částku 16 004 567,04 Kč z titulu bezdůvodného obohacení a náhrady škody spolu s úroky z prodlení, a dále částku 4 719 Kč jakožto náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím č. j. KUJI 114435/2020, žalovaný uložil žalobci povinnost zaplatit osobě zúčastněné na řízení částku 3 088 388,18 Kč z titulu bezdůvodného obohacení a náhrady škody spolu s úroky z prodlení, a dále částku 4 719 Kč jako náhradu nákladů řízení (výroky I. a III.), a ve zbytku návrh osoby zúčastněné na řízení zamítl, tj. ve výši 14 590,72 Kč (výrok II.).

[2] Proti oběma rozhodnutím žalovaného podal žalobce samostatné žaloby ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“). Ten žaloby spojil ke společnému projednání a poté rozsudkem ze dne 19. 10. 2022, č. j. 31 A 12/2021-123, zrušil rozhodnutí

č. j. KUJI 114436/2020 a výroky I. a III. rozhodnutí č. j. KUJI 114435/2020 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je dostupný na <http://www.nssoud.cz> a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Dne 7. 11. 2022 podala osoba zúčastněná na řízení (dále též „stěžovatelka“) proti uvedenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Současně navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Stěžovatelka poukázala na to, že žalobce již splnil závazek uložený rozhodnutími žalovaného. Jelikož krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil, mohl by žalobce vznést požadavek na vrácení části poskytnutého plnění. S ohledem na to, že nárok stěžovatelky je jednoznačně důvodný, byl by takový postup nemravný, zvláště v situaci současné hospodářské a energetické krize. Újma, kterou by tímto mohla stěžovatelka utrpět, je přitom nesrovnatelná s případnou újmou žalobce, neboť ten i nadále ve značné části užívá její majetek a pobírá z něj užítky. Je to přitom pouze stěžovatelka, kdo od roku 2015 investoval do údržby vodohospodářského majetku na jejím území.

[4] V doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 14. 11. 2022 stěžovatelka předložila výzvu žalobce ze dne 11. 11. 2022 k zaplacení (vrácení) částky 25 917 690,96 Kč. Stěžovatelka uvedla, že nemůže této výzvě vyhovět, neboť investovala do rozvoje a oprav vodohospodářského majetku na svém území. Splnění takového nemravného požadavku by pro ni bylo velkou zátěží a ochromilo její fungování. Žalobci naopak žádá újma přiznáním odkladného účinku vzniknout nemůže, neboť není pochyb o jeho povinnosti nahradit neoprávněné užívání majetku stěžovatelky. Od ukončení členství stěžovatelky v žalobci totiž neplatí stěžovatelce žádné finanční prostředky k financování investic do vodohospodářského majetku, ač tento dále užívá a bere z něj prospěch.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že ponechává zcela na zvážení soudu, zda kasační stížnosti odkladný účinek přizná.

[6] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelka přípisem ze dne 18. 11. 2022 odmítla respektovat rozsudek krajského soudu a označila požadavek žalobce na vrácení poskytnutého plnění za neoprávněný. Tento postup dokresluje její přístup při vzájemném majetkovém a finančním vypořádání v souvislosti s ukončením jejího členství v žalobci. Podle žalobce stěžovatelka nerespektuje pravidla obsažená ve stanovách žalobce, popírá své povinnosti související se zánikem členství, odmítá uzavřít smlouvy navržené žalobcem a nevyvíjí žádnou aktivitu vedoucí k majetkovému a finančnímu vypořádání. Žalobce dále zdůraznil, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podle judikatury vyhrazeno pro ojedinělé případy, a může být přiznán pouze výjimečně a při splnění zákonem stanovených podmínek. Stěžovatelka přitom vůbec nedostála požadavku tvrdit a prokázat, jakou konkrétní újmu by pro ni výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Návrh opřela pouze o nepřipadná či obecná tvrzení, která nadto nijak nedoložila. Nelze proto posoudit její argumentaci o údajném ochromení jejího hospodaření a fungování a s touto jakkoli polemizovat. Žalobce dále zpochybnil tvrzení o investicích stěžovatelky do rozvoje a oprav vodohospodářského majetku. Upozornil na to, že předmětem řízení je z podstatné části majetek v jeho vlastnictví, ve vztahu k němuž nemohla stěžovatelka ničeho vynaložit.

pokračování

Rozsudek krajského soudu podle něj potvrzuje, že žalobce po právu užíval majetek ve svém vlastnictví a ve vztahu ke stěžovateli neporušil žádnou povinnost. Tyto závěry přitom budou podrobeny posouzením kasačního soudu. K související argumentaci proto nelze přihlížet při rozhodování o odkladném účinku. Hrozící újma stěžovatelky je navíc zcela srovnatelná s újmou žalobce, který by s danými prostředky v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemohl disponovat. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74). Při rozhodování o odkladném účinku přitom Nejvyšší správní soud pomíjí, zda jsou námitky stěžovatele týkající se dané věci (zákonnosti napadeného rozsudku) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku.

[10] V posuzované věci stěžovatelka neunesla břemeno dostatečně konkretizovaného tvrzení, natož břemeno důkazní. Stěžovatelka spatřuje hrozbu nepoměrně větší újmy zcela obecně v tom, že v případě nepřiznání odkladného účinku se žalobce může domáhat vrácení peněz, které jí uhradil na základě nyní pravomocně zrušených rozhodnutí žalovaného, což by ochromilo její hospodaření a fungování. Stěžovatelka však žádným způsobem nedoložila, jaký konkrétní dopad do její majetkové sféry by případné vrácení sporných částek skutečně mělo. Omezila se pouze na obecná konstatování. Vůbec nedoložila, jaká je její aktuální majetková situace, jaká byla výše jí tvrzených investic do vodohospodářské infrastruktury, dokonce ani to, zda k těmto investicím za použití

žalobcem poskytnutého plnění došlo. Zcela irrelevantní jsou pak tvrzení stěžovatelky spočívající v tom, že její nárok je jednoznačně důvodný a případný požadavek na vrácení peněz by byl nemravný. Tato argumentace směřuje do merita věci, které není předmětem posouzení v případě rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebylo prokázáno naplnění základní podmínky pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám). Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2022

David Hipšr
předseda senátu